

Mīļie līgatnieši!

Mūsu Latvijai novembris ir svētku mēnesis, kad ar aizdegtām svecēm un viskaistākajiem karogiem pieminam brīvības cīņu varoņus un godinām savu valsti. Šis ir laiks, kad atskatīties uz pagājušā gada veikumu un kaldināt plānus rītdienai.

Dzintarijūras krastā mīt neliela tauta ar savu valsti. Tā nācies dzirdēt par latviešiem un Latviju. Mums ir sava valsts, un tas ir lepnums, kas nav daudziem simtiem pasaules tautu. Tā ir valsts, kur kopt latviskās tradīcijas un kultūru, kur sargāt latviešu valodu, kur audzināt un skolot mūsu tautas nākotni – latviešus.

Mēs, līgatnieši, esam šai valstij piederīgi, un ar katru mūsu izteikto vārdu un paveikto darbu mēs šo valsti darām stiprāku vai vājāku. Mums ir dotas plašas iespējas, un veiksmīgs ir tas, kurš tās saskata un izmanto. Vēl pavisam nesen mēs par šādām iespējām varējām tikai sapņot. Arī aizbraukt un strādāt citās zemēs ir iespēja, kas daudzām tautām ir liegta.

Pagājušais gads Līgatnes novadam bijis zīmīgs daudzās jomās. Kopīgi esam cītīgi strādājuši un pamazām, bet neatlaidīgi virzāmies uz mūsu novada vīzijas piepildījumu – „Drošas mājas laimīgai dzīvei”. Gada laikā veikti būtiski uzlabojumi izglītības infrastruktūras objektos, lai mūsu bērniem nodrošinātu es-tētisku un drošu mācību vidi bērnudārzos un skolās. Esam realizējuši

Foto: Anita Jaunzeme

ES struktūrfondu apguves projektus, lai visdrīzākajā laikā atjaunotu kultūras dzīvi Augšlīgatnē. Ievērojami sakoptākas kļuvušas novada ainavas, daudz līdzekļu un darba ieguldīts lauku ceļu uzlabošanā. Gada laikā esam būtiski pārskatījuši sociālo politiku, kas tagad sniedz plašākas iespējas saņemt palīdzību tiem, kam tā visvairāk vajadzīga. Ir veikti nepieciešamie ieguldījumi, lai attīstītu veco ļaužu pensionātu, kas turpmāk atradīsies glītās un piemērotās telpās „Rehabilitācijas centrā „Līgatne””. Esam ieviesuši jaunas atbalsta formas daudz bērnu ģimenēm. Attīstot tūrismu, ir sniegts nozīmīgs atbalsts uzņēmējdarbībai. Novadā paplašinās ar tūrisma industriju saistīto pakalpojumu

klāsts un pieejamība. Papildus plašajai ikdienas tūristu plūsmai esam uzņēmuši un apkalpojuši 62 tūristu grupas no ASV, par to saņemdami ļoti atzinīgu novērtējumu un ziedojumus Līgatnes bērnu dārza ēkas remontam. Šie un daudzi citi projekti kļuvuši iespējami, pateicoties līgatniešu kopīgam darbam un to prasmei saskatīt iespējas.

Esam daudz paveikuši, bet vēl vairāk redzam darāmo darbu priekšdienām. Ne viss veicies tā, kā ieecerēts. Joprojām ir daudz aktuālu jautājumu, kuru risināšanai vajadzēs ieguldīt lielu enerģiju un līdzekļus. Novadā joprojām ir problemātiski ar darbvietām, īpaši vidējam un mazkvalificētajam strādājošo segmentam. Nav atrisināti jautājumi, lai

pašvaldība varētu piedāvāt iespēju būvēt individuālās mājas. Pārāk lēni risinās jautājumi par daudzdzīvokļu dzīvojamu māju siltumapgādi, par ūdens kvalitātes nodrošināšanu Līgatnes pilsētā. Bieži laiks tiek tērēts nenozīmīgiem strīdiem.

Katra diena un katrs notikums mūs dara stiprākus! Šajos svētkos vēlos teikt paldies katram līgatnietim – gan darba darītājam, gan kritizētājam. Sūtu sirsnīgus sveicienus visiem novada bērniem un viņu vecākiem, audzinātājiem, skolotājiem, visiem darba darītājiem un senioriem. Mēs katrs atvišķi un visi kopā esam Līgatne! Mēs esam Latvija!

Ainārs Šteins,
Līgatnes novada domes priekšsēdētājs ●

Rudenī

*Ir aiztraukuši gadu spieti,
Ir ziedu, viršu medus vākts,
Un, pārlūkojot gadu kāres,
„Tīrs dzintars!” varam secināt.*

*Gaišas domas,
priecīgu prātu
un stipru veselību
novembra
jubilāriem!*

Daiga Krimberga
Antra Svikle
Irina Grinberga
Sarmīte Kauliņa
Ruta Liepiņa
Ināra Loča
Ivārs Kazaks
Zenta Ķauķīte
Aivars Vērmanis
Vaira Birkenfelde
Daina Gruele
Anatolijs Krivotulskis
Dzintra Skujiņa
Ādolfo Ispodkins
Rita Malojlo
Vija Grigorjeva
Valija Pētersone
Egons Rūmanis
Lizete Viņķele
Marija Ābeltiņa
Kornēlija Brence
Rita Čerepkova
Ārija Ermane
Vilnis Miljons
Mirdza Pavlovska
Jānis Jansons
Aina Ose
Ilga Dreimane
Gunta Lielbriede
Jānis Šnē
Eleonora Lācare
Jānis Zicmanis
Aina Zvirbule
Zenta Gavare
Rasulīte Lūsare
Milija Varapoga
Jānis Incis

Informāciju no ledzīvotāju reģistra sagatavoja Līvija Andersone

Latvijas svētku programma

17. novembris

Plkst. 19 kvartets „Rezonanse” un saksofona meistars Deniss Paškevičs aicina uz džeza mūzikas koncertu Augšlīgatnē, „Zvaniņos”.
Ieeja bez maksas.

18. novembris

Plkst. 18 Svētku koncerts Līgatnes kultūras namā „Buramdziesmas – spēkadziesmas”

1. daļa: koncertā piedalās Līgatnes novada amatiermākslas kolektīvi un tiek godināts Līgatnes „Gada cilvēks 2015”;
  2. daļa: Olga Rajecka ar koncertprogrammu „Buramdziesmas”.
- Pēc koncerta būs iespēja iegādāties Olgas CD un grāmatu par īpašu cenu.
Pēc koncerta svētku salūts.

Priekšsēdētāja sleja

Labi paveikts darbs

Ainārs Šteins,
Līgatnes novada
domes priekšsēdētājs

Šogad no aprīļa līdz novembrim Līgatni apmeklēja 62 tūristu grupas no ASV, ko organizēja globālā tūrisma kompānija „Overseas Adventure Travel”. Kopumā vairāk nekā 900 viesu iepazīs ar vīna darīšanas tradīcijām „Līgatnes vīna darītavā”, kopā ar novada vadītāju devās nelielā ekskursijā pa Līgatni, apmeklēja Līgatnes bērnodārzu un viesojās līgatniešu ģimenēs, ieturot latvisku maltīti un sarunājoties par dzīvi.

Mums šādu grupu uzņemšana bija jaunums, tāpēc darba gaitā meklējām labāko risinājumu, lai viesiem šeit patiktu, lai viņi no Līgatnes aizvestu vislabākās atmiņas. Trīs nedēļu Eiropas tūrē, kas sākās Varšavā un kuras laikā viesi apmeklēja Viļņu, Rīgu, Tallinu, Sanktpēterburgu un Maskavu, Līgatne tika izvēlēta, lai viesiem vienas dienas laikā parādītu dzīvi un sadzīvi ārpus pilsētas. Mums tas bija liels gods un atbildība.

Ik pēc sešām grupām saņemām informāciju par novērtējumu. Ja sākumā tas bija 50% robežās, tad turpinājumā apmierinātības rādītāji sasniedza pat 85 – 90%, kas, pēc organizatoru teiktā, ir ļoti augsts rādītājs.

Šādi rezultāti nebūtu iespējami, ja visi procesā iesaistītie nepedalītos ar vislielāko atbildības sajūtu, tāpēc īpašs paldies pienākas Aināram Vanagam un visam „Līgatnes vīna darītavas” kolektīvam, Līgatnes bērnodārza vadītājam Gunitai Liepiņai, bērnodārza kolektīvam, audzēkņiem un viņu vecākiem, īpaši izceļot bērnus un vecākus, kas neželēja laiku, lai priecētu viesus saulainajās vasaras brīvdienās. Liels paldies par gardajām maltītēm un stāstījumiem, ko nodrošināja Diāna Gustava un Kristīne Lauva. Paldies Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centram un tā vadītājai Inesei Okonovai. Paldies līgatniešiem, kas nejaušas satikšanās reizē izrādīja savu mājokli vai pagrabu, pastāstīja par dzīvi Līgatnē. Paldies ilggadējam fabrikas direktoram Ilmāram Norītim, kurš satiekoties vienmēr pastāstīja par fabriku, par līgatniešiem.

Viens no vizītes mērķiem bija ziedojumu vākšana bērnodārza ēkas remontam. Kopumā ziedojumos ir savākta sākotnēji plānotā summa, kas dos iespēju uzsākt pirmā stāva grīdu siltināšanu.

Ņemot vērā pozitīvās atsauksmes, „Overseas Adventure Travel” piedāvā turpināt sadarbību arī nākamajā gadā. Šobrīd notiek sadarbības nosacījumu saskaņošana, jo šo grupu uzņemšana ir nopietns darbs visiem iesaistītajiem, tāpēc jāizstrādā sistēma, lai darbs nekļūtu par apgrūtinājumu. Jau zināms, ka nākamgad Līgatni vēlas apmeklēt 83 grupas, un, ņemot vērā šī gada faktu, to skaits varētu pieaugt līdz simtam. Plānosim un vērtēsim, kā to paveikt, jo šādi projekti, kuru laikā iepazīstinām ar sevi, ir svarīgs priekšnosacījums tūrisma industrijas attīstībai, kas paver jaunas iespējas visiem novada iedzīvotājiem. ●

Jauns pielietojums vecajai slimnīcas ēkai

Saistībā ar Līgatnes Sociālās aprūpes centra pārvietošanu uz SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne””, kur senioriem tiks nodrošināti ne tikai mūsdienīgi vienvietīgi un divvietīgi numuriņi ar visām labierīcībām, bet arī diennakts medicīniskā uzraudzība, izskanējuši dažādi viedokļi, kam turpmāk tiks izmantota vecās slimnīcas ēka. 19. gadsimta beigās Mencendorfu dzimtas celtā slimnīcas ēka arī turpmāk kalpos līgatniešiem! Šeit tiks attīstīti sociālās aprūpes pakalpojumi Līgatnes iedzīvotājiem un perspektīvā izveidoti sociālie dzīvokļi un nakts patversmes gultasvietas.

Līgatnes novada Sociālais dienests, kas arī turpmāk būs šīs ēkas apsaimniekotājs, vērtē jaunas iespējas. Ir paredzēts, ka šajā ēkā apmeklētājus pieņems Sociālā dienesta un bāriņtiesas darbinieki, šeit notiks sociālās palīdzības paku dalīšana, būs dažādi kursi un nodarbības. Šajā ēkā turpmāk tiks organizētas medicīnas speciālistu pieņemšanas, nodrošinot pieejamību visiem novada iedzīvotājiem. ●

No šā gada 1. decembra darbību uzsāks

SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne”” struktūrvienība „Senioru māja”

„Kur nav labu sirmgalvju, tur arī nav labas jaunatnes.”

Adigiešu sakāmv.

Cilvēku dzīves ilgums pagarinās, līdz ar to sabiedrībā ir vairāk vecākās paaudzes cilvēku – pensijas vecuma iedzīvotāju īpatsvars palielinās, daļa no šiem cilvēkiem ir pie labas veselības un vada aktīvu dzīvesveidu, taču lielai daļai ir vajadzīga sociālā aprūpe, morāls atbalsts un rehabilitācija.

Līgatnes novadā nepiemērotu telpu dēļ tiek likvidēts esošais Līgatnes novada aprūpes centrs, savukārt SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne”” struktūrvienība „Senioru māja” no 2015. gada 1. decembra pārceļas uz ēkas 5. stāvu, kur mājvieta nodrošināta lielākam senioru skaitam – kopā ir iespēja uzņemt 36 seniorus.

„Senioru māja” ir ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumu sniedzējs personām, kas sasniegušas pensijas vecumu un kam ir nepieciešama īslaicīga vai pastāvīga sociālā un medicīniskā aprūpe, un tās misija ir: piedāvāt un nodrošināt ar mājvietu seniorus – cilvēkus pirmspensijas un pensijas vecumā;

- nodrošināt viņiem kvalitatīvus dzīves apstākļus: labiekārtotu vidi, profesionālu sociālo rehabilitāciju, augsta līmeņa veselības aprūpi, fiziskai veselībai atbilstošas aktīva brīvā laika pavadīšanas iespējas;
- sniegt morālu atbalstu katram senioram dažādos vecumposmos, lai tas justos cienīts kā indivīds, godāts kā sabiedrības loceklis un iedrošināts dzīvot aktīvāk un pilnvērtīgāk;

- „Senioru māja” strādā kvalificēts personāls, kas ar augstu atbildības sajūtu, iejūtību un profesionalitāti rūpējas par senioru labsajūtu;
- „Senioru māja” vadošie pamatprincipi ir cieņa, atbildība, sadarbība, saistību izpilde un izglītošanās.

Būtisks faktors kvalitatīvu pakalpojumu sniegšanā ir sakārtotā vide „Senioru mājas” teritorijā: ierīkoti ceļiņi, pastaigu takas, iekārtotā atpūtas vieta ar soliņiem, sporta laukumi. Teritorija piemērota arī personām ar pārvietošanās grūtībām: ierīkotas nobrauktuves, margas, ceļiņi, pacelējs. Ieeja un ēka pielāgota personām ar redzes traucējumiem. Koplīetošanas, sanitārās un klientu dzīvojamās telpas, 8 vienvietīgas un 14 divvietīgas istabas, ir daļēji aprīkotas ar nepieciešamajām pa-

līgierīcēm, un iekārtojums tiks pielāgots klienta veselības stāvoklim. Ēkā atrodas divi lifti, kas daļēji pielāgoti personām ar funkcionāliem traucējumiem.

„Senioru māja” ir ne tikai ērta dzīvošana, bet arī atbilstošas telpas darbam ar klientiem – kabineti, kur profesionāli var sniegt atbalstu klienta problēmu risināšanā un nepieciešamības gadījumā iespēja piesaistīt arī multidisciplināru medicīniskās rehabilitācijas komandu funkcionālo spēju atjaunošanai.

„Senioru mājas” iekārtošanai un remontam tika noslēgti šādi līgumi:

1) Par telpu pārbūvi un remontdarbiem Rehabilitācijas centra 5. stāvā – līgums ar SIA „Erbauer group” – EUR 3717,08 bez PVN;

2) Par ugunsdrošības signalizācijas ierīkošanu – līgums ar SIA „NCD serviss” – EUR 2199,32 bez PVN;

3) par logu – durvju bloku piegādi un montāžu – līgums ar SIA „Logi 24” – EUR 11 053,19 bez PVN.

Dace Klāmane,

SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne”” valdes priekšsēdētāja,

Daina Tērauda,

Līgatnes novada domes projektu vadītāja ●

APSTIPRINĀTI ar Līgatnes novada domes 2015. gada 24. septembra lēmumu (protokols Nr.16, 9.§)

Līgatnes novada domes saistošie noteikumi Nr. 15/18

„Grozījumi Līgatnes novada pašvaldības saistošajos noteikumos Nr.14/16 „Par līdzfinansējuma samaksas kārtību Līgatnes Mūzikas un mākslas skolā”

Izdoti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 14. panta trešo daļu un 15. panta pirmās daļas 4. punktu, Izglītības likuma 12. panta 2^l. daļu

Veikt Līgatnes novada pašvaldības saistošajos noteikumos Nr.14/16 „Par līdzfinansējuma samaksas kārtību Līgatnes Mūzikas un mākslas skolā” (apstiprināts ar Līgatnes novada domes 2012. gada 26. janvāra lēmumu (protokols Nr.1, 17.§) šādus grozījumus:

1. Noteikumu 1. punktu izteikt šādā redakcijā:

„1. Saistošie noteikumi (turpmāk – Noteikumi) nosaka kārtību, kādā tiek iekasēta daļēja maksa kā līdzfinansējums (turpmāk – Līdzfinan-

sējums) no izglītojamo vecākiem vai likumisko interešu pārstāvjiem (turpmāk – Vecākiem) par izglītības ieguvu Līgatnes Mūzikas un mākslas skolā (turpmāk – Skola), profesionālās ievirzes un interešu izglītības programmās ietvertā mācību procesa nodrošināšanai.

2. Noteikumu 5. punktu izteikt šādā redakcijā:

„5. Līdzfinansējumu maksā Vecāki, kuru bērni Skolā apgūst licencētas profesionālās ievirzes un interešu izglītības ievirzes programmas.”

3. Noteikumu 11. punktu izteikt šādā redakcijā:

„11. Izglītojamiem, kuri Skolā vienlaicīgi apgūst vairākas profesionālās ievirzes vai interešu izglītības programmas, Līdzfinansējums jāmaksā par katru no tām pilnā apmērā.”

4. Izslēgt Noteikumu 14. punktu.

Ainārs Šteins,

Līgatnes novada domes priekšsēdētājs ●

APSTIPRINĀTI Līgatnes novada domes 2015. gada 21. oktobra sēdē (protokols Nr.18, 3.§)

Līgatnes novada domes saistošie noteikumi Nr. 15/20

„Grozījumi Līgatnes novada domes 2009. gada 14. oktobra saistošajos noteikumos Nr.1/09

„Līgatnes pašvaldības nolikums”

Izdoti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 21. panta pirmās daļas 1. punktu un 24. pantu

Izdarīt Līgatnes novada domes saistošajos noteikumos Nr.1/09 „Līgatnes pašvaldības nolikums” (apstiprināts ar Līgatnes novada domes 2009. gada 14. oktobra lēmumu (protokols Nr.9,3§) šādus grozījumus:

1. Papildināt 5.1. apakšpunktu ar 5.1.5. apakšpunktu un izteikt šādā redakcijā:

„Līgatnes novada dome ir kapitāla daļu turētājs sabiedrībā ar ierobežotu atbildību „Līgatnes komunālserviss”.

2. Izslēgt 5.4.6. un 5.4.8. apakšpunktus.

3. Svītrot no 6^l. punkta vārdus „Komunālo pakalpojumu un teritoriju labiekārtošanas nodaļas”.

4. Papildināt 8. punktu ar 8.6. apakš-

punktu šādā redakcijā:

„8.6. SIA „Līgatnes komunālserviss”. 5. Papildināt 9. punktu ar 9.7. apakšpunktu un izteikt šādā redakcijā:

„9.7. Biedrībā „Gaujas ilgtspējīgās attīstības biedrība”.

Ainārs Šteins,

Līgatnes novada domes priekšsēdētājs ●

Aktualitātes novembrī

- Izsludināts iepirkums „Būvniecības materiālu regulārā iegāde Līgatnes novada domes un tās iestāžu vajadzībām”.
- Izsludināts iepirkums „Ielu un ceļu mehānizēta tīrīšana 2015./2016. gada ziemas sezonā”.
- Noslēdzies iepirkums „Saimniecības un higiēnas preču piegāde Līgatnes novada domes un tās iestāžu vajadzībām”. Šobrīd notiek piedāvājuma vērtēšana.
- SIA „Eiroeksperts”, reģ. Nr.40003650352, veicis vērtēšanas darbus iepirkuma „Līgatnes novada domei piederošo nekustamo īpašumu novērtēšana” ietvaros par summu EUR 756,00 bez PVN. Līgatnes novada dome plāno izsoles kārtībā pārdot 14 dzīvokļu īpašumus vēsturiskās koka apbūves mājās Līgatnē, zemes platību un trīs dzīvokļu īpašumus Līgatnes pagasta teritorijā.
- Paveikti iepirkuma „Ventilācijas ar re-

kuperāciju ierīkošana Līgatnes vidusskolā Strautu ielā 4, Līgatnē” ietvaros veicamie darbi. Uztādītās iekārtas un komunikācijas nodrošina ēkas pagrabstāva, sporta zāles un dušas telpu ventilāciju un labai telpu ekspluatācijai atbilstošu gaisa temperatūru un mitrumu. Turpinām darbu pie ēkas virtuves telpu ventilācijas uzlabošanas. Līdzšinējie pretendenti piedāvātie risinājumi ir finansiāli pārāk apjomīgi, tāpēc šobrīd veiksīm vienkāršus remontdarbus, izmantojot esošās komunikācijas, lai uzlabotu gaisa nosūci un pieplūdi virtuves telpā.

- Ar šī gada 1. decembri Līgatnes novada domes Sociālā dienesta sociālās aprūpes centra funkcijas tiek nodotas SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne””, atverot pakalpojumu „Senioru māja”. Esošie sociālās aprūpes centra klienti tiks pārcelti uz SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne”” speciāli sagatavotām telpām,

kas nodrošinās kvalitatīvus sadzīves apstākļus un personālam drošus darba apstākļus. Šobrīd telpās rit noslēdztošie remontdarbi. Ir nomainīti telpu logi, atbilstoši prasībām tiek labiekārtotas dzīvojamās telpas un sanitārie mezgli, veikta ugunsdrošības un trauksmes sistēmas izveide, veidotas atpūtas telpas, klientu virtuve un tiek veikti citi nepieciešamie darbi. Kvalitatīva pakalpojuma uzsākšanai un nepieciešamo priekšdarbu veikšanai Līgatnes novada dome ir palielinājusi sabiedrības pamatkapitālu, ieguldot EUR 26 000 SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne””. Līdzšinējā Sociālās aprūpes centra telpas Sprīņu ielā, Līgatnē, paliks Sociālā dienesta pārziņā un tiks izmantotas citu sociālo pakalpojumu nodrošināšanai. Sīkāk – Līgatnes novada domes projektu vadītājas Dainas Tēraudas izklāstā.

Egils Kurpnieks,
Līgatnes novada domes
izpilddirektors ●

Veiksmīgi noslēdzies starptautiskais projekts „Jaunieši, atgriezieties dzimtajā pilsētā!” („Youth, come back to hometowns!”)

26. septembrī veiksmīgi noslēdzās projekts „Jaunieši, atgriezieties dzimtajā pilsētā!”. Projekta mērķis bija noorganizēt pasākumus vietējiem un citu valstu jauniešiem, viņu pārstāvjiem un vietējai pašvaldībai ar mērķi iesaistīt jauniešus pilsētās dzīvē un interesēt atgriezties un veidot ģimeni savā dzimtajā pilsētā.

Divas nedēļas (no 12. septembra līdz 26. septembrim) bija notikumiem bagātas. Kretīngā (Lietuvā) norisinājās dažādi pasākumi, diskusijas un apmācības. 12. septembrī norisinājās jauniešu biedrību tirgus Kretīngā, kur piedalījās 19 jauniešu biedrības. Turpmākajās divās nedēļās tika organizētas diskusijas un tikšanās.

26. septembris bija projekta aktivitāšu noslēguma diena, kad delegācijas no Viļakas, Jēkabpils, Kokneses un Līgatnes apmeklēja Kretīngu un uzstājās ar tautas dejām, un prezentēja savu amatnieku darinājumus. Delegācijas no Latvijas piedalījās sarunās par jauniešu situāciju pilsētās. Kretīngas mērs Jozs Mazeika, Jēkabpils novada domes priekšsēdētājs Edvīns Meņķis, Kokneses novada domes priekšsēdētājs Dainis Vingris, Līgatnes novada domes priekšsēdētājs Ainārs Šteins un Viļakas novada projektu vadītāja Vineta Zeltkalne uzrunāja klātesošos.

Viļakas kultūras centra „Rekova” jauniešu deju ansamblis „Bitīmatos” (vadītāja Diāna Astreiko) un vokālais ansamblis (vadītāja Karīna Romanova), Līgatnes novada tautas deju kolektīvs „Zeperi” (vadītāja Liene Frīdberga), Kokneses deju ansamblis „Irši” (vadītāja Inta Balode), Jēkabpils deju kolektīvi „Solis” (vadītāja Daiga Geidāne) un „Laude” (vadītāja Sandra Vaitkeviča) bija sagatavojuši elegantus un interesantus priekšnesumus. Kretīngas iedzīvotāji un viesi ar interesi noskatījās šīs uzstāšanās.

Amatnieki no partneru pašvaldībām izrādīja un pārdeva dažādus produktus, tajā skaitā sieru, vīnu, šampanieti, eļļas, pašdarinātus vilnas izstrādājumus.

Projekta aktivitātes tika izpildītas, saaicinot kopā dalībniekus, lai diskutētu par projektā ieskicētajām problēmām. Pirmkārt, dalībnieki iepazīnās ar jauniešu situāciju katrā no partneru pilsētām. Otrkārt, tika

diskutēts un apspriestas gan līdzīgās problēmas, gan risinājumi. Organizācija „Misija – Sibīrija” („Mission Siberia”) prezentēja piedzīvoto misijas laikā un pastāstīja par trimdnieku dzīvi tūlī, kā arī dalījās savos uzskatos, kāpēc jaunieši izvēlas emigrēt. Noslēgumā jauniešu grupu darbā diskutēja par dažādām tēmām un nonāca pie risinājumiem.

Projekta aktivitātes ir atspoguļotas arī nelielā videofilmīnā (<https://www.youtube.com/watch?v=fv1QeqkLHKQ>).

Projekta partnerība: galvenais partneris – Kretīngas rajona pašvaldība. Partneri: Jēkabpils, Kokneses, Viļakas un Līgatnes novada pašvaldības, *Kulupenai* kopienas centrs „Kulupenai”, *Baubliai* kopienu centrs, Kretīngas rajona jauniešu asociācija „Round Table”.

Projekts tika finansēts no Eiropas Savienības programmas „Eiropa pilsoņiem”. Projekta grants – 22 000 EUR.

Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union

Domes sēdē 21. oktobrī pieņemtie lēmumi

Sēdē tika izskatīti 19 darba kārtības punkti. Nozīmīgākie pieņemtie lēmumi.

1. Apstiprināti budžeta grozījumi.
2. Lēmums par Sociālās aprūpes centra likvidāciju ar 01.12.15. (Sakarā ar Aprūpes centra iemītnieku pārceļšanos uz Rehabilitācijas centra telpām.)
3. Atlikt saistošo noteikumu „Kārtība, kādā Līgatnes novada pašvaldība sedz braukšanas izdevumus skolēniem” apstiprināšanu.
4. Veikt grozījumus Līgatnes nova-

da pašvaldības ielu un ceļu apsaimniekošanas komisijas nolikumā.

5. Atsavināt novada domes kustamo mantu – cirmsas –, atsavināšanu veikt rakstiskā izsolē.
6. Mainīt nekustamā īpašuma lietošanas mērķi nekustamiem īpašumiem Ķempju ciemā.
7. Nodot privatizēto dzīvojamo māju dzīvokļu īpašniekiem pārvaldīšanā un apsaimniekošanā dzīvojamās mājas un zemi Līgatnes pagastā un Līgatnes pilsētā (saskaņā ar lēmuma pielikumu Nr.1).

8. Iekļaut 3 personas Palīdzības reģistrā dzīvokļu jautājumu risināšanai.

9. Par zemes ierīcības projekta izstrādi 2 nekustamiem īpašumiem.
10. Saskaņot SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne”” tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānu ar grozījumiem.

Ar sēdes protokolu un pilnu lēmumu tekstu var iepazīties domes kancelejā un domes mājaslapā, ar sēdes norisi – mājaslapā sēdes audioierakstā.

Informāciju sagatavoja
Baiba Pelse ●

Līgatnes novada domes delegācija piedalījās programmas „Eiropa pilsoņiem” projekta „Iedzīvotāju apvienošana, lai veidotu mūsu nākotni” („Linking Citizens for building our future”) pasākumos Ali pilsētā Sicīlijā.

Sadarbības nodomu līguma parakstīšana. Otrais no kreisās Līgatnes novada domes priekšsēdētājs Ainārs Šteins.

Foto: Egils Kurpnieks

Sicīlijas pilsētas Ali projekts „Iedzīvotāju apvienošana, lai veidotu mūsu nākotni” („Linking Citizens for building our future”) tika atbalstīts programmas „Eiropa pilsoņiem” ietvaros. Šī projekta partneris no Latvijas ir Līgatnes novada dome, no Slovākijas – Galabocas pašvaldība un no Ungārijas – Jobagi pašvaldība.

Projekta partneru tikšanās norisinājās no 22. oktobra līdz 29. oktobrim Sicīlijā. Projekta ietvaros tikšanās laikā tika diskutēts par iedzīvotāju līdzdalību mazo pilsētu attīstībā, projekta partneri tika iepazīstināti ar Ali pilsētu, vēsturi, kultūrvēsturisko mantojumu, šī brīža izaugsmes perspektīvām, uzņēmējdarbības nozarēm, jauniešu izaugsmes un nodarbinātības iespējām un pašvaldības administratīvo un sociālās palīdzības sfēras darbu. Vizītes laikā tika apmeklēta arī Ali pašvaldības administrācijas ēka un bija iespēja sekot līdzi pašvaldības darbinieku ikdienas darba gaitām, darba apstākļiem, iepazīties ar darba metodēm. Katrs projekta partneris prezentēja savu valsti un novadu, iepazīstināja citus partnerus ar sava novada vēsturi, kultūru, uzņēmējdarbības sfērām, izglītības iespējām, administratīvās pārvaldes struktūru, novada galvenajiem apskates objektiem, tūrisma iespējām, sociālo sfēru, jaunatnes izaugsmes iespējām u.c. Partneri piedalījās diskusijās, atbildēja uz partneru jautājumiem, veidoja savstarpēju izpratni citam par citu, apmainījās ar kontaktinformāciju turpmākai pieredzes apmaiņai un sadarbībai.

Ali pašvaldības vizītes ietvaros ārvalstu delegācijas tika iepazīstinātas ar Ali pamatskolas ikdienas dzīvi, skolēniem un skolotājiem. Notika pieredzes apmaiņa par pirmsskolas un pamatskolas darbību, struktūru, dienas režīmu, metodiskajiem materiāliem un pieejām

darbā ar jaunatni, dibināti kontakti ar skolas vadību, tika runāts par turpmāko sadarbību.

Projekta ietvaros tika organizēti atsevišķi saskarsmes punkti ar paralēli organizētu dažādu valstu (t.sk. Latvijas) skolu jauniešu sadarbības projektu, kur arī jaunieši piedalījās diskusijās un Ali pašvaldības izziņāšanā. Kopā ar jauniešiem tika organizētas nāciju vakariņas, kur katra pašvaldība prezentēja savas valsts tradicionālos pārtikas un konditorejas izstrādājumus.

Tikšanās laikā ārvalstu delegācijas tika iepazīstinātas arī ar tādām pilsētām kā Taormina, Savoca, Forza d'Agro un Antillo. Šīs pilsētas lepojas ar savu kultūrvēsturisko mantojumu un tūrisma infrastruktūras iestrādājumus. Projekta ietvaros iepazīnāties arī ar Forza d'Agro pašvaldības administrācijas vadību un Antillo pilsētā apmeklētjam kas-taņu dienas tirgu.

Projekta galvenais mērķis bija apvienot Eiropas iedzīvotājus, lai kopīgiem spēkiem veidotu Eiropas nākotni sociālās integrācijas, tūrisma, uzņēmējdarbības, izglītības un citās jomās. Iepazīstoties ar Ali pilsētu un pašvaldības darbību, secinām, ka šī pašvaldība mērķtiecīgi strādā pie tūrisma, lauksaimniecības atbalsta, sociālās palīdzības un administratīvās pārvaldes jomu uzlabošanas, lai veicinātu pilsētas izaugsmi, lai piesaistītu jaunus iedzīvotājus un apturētu esošo iedzīvotāju aizplūšanu. Ir atrodami vairāki saskarsmes punkti, kuros kopīgi varam strādāt līdzīgu problēmu risināšanā un attīstības jautājumos.

Turpmākai sadarbībai ar Ali, Galabocas un Jobagi pašvaldībām vizītes laikā tika svinīgi parakstīts savstarpējs sadarbības nodomu līgums.

Mana mīļā Līgatne

15. turpinājums. Sākums – LNZ, 2014. gads: jūnijs, Nr. 6; augusts, Nr. 7; septembris, Nr. 8; oktobris, Nr. 9; novembris, Nr. 10; decembris, Nr. 11; 2015. gads: janvāris, Nr. 1; februāris, Nr. 2; marts, Nr. 3; aprīlis, Nr. 4; maijs, Nr. 5; jūnijs, Nr. 6; augusts, Nr. 7; septembris, Nr. 8; oktobris, Nr. 9

Andrejs Cīrulis

Skola un fabrika

Mana vecuma cilvēkiem ir vienreizēji paveicies. Mēs esam redzējuši un pārdzīvojuši tādas lietas, kas iepriekšējo gadsimtu fantastisko romānu sacerētājiem pat prātā nebūtu ienākušas.

Mēs, piemēram, uz savu dzīvi kā unikālu varam raudzīties kaut vai tādā ziņā, ka tā iesākusies divdesmitajā gadu simtenī un tagad turpinās divdesmit pirmajā. Vēl jo vairāk – mēs esam dzīvojuši divos gadu tūkstošos. Retajai paaudzei civilizācijas vēsturē tā laimējies. Mēs taču esam nu gluži kā izredzētie.

Tāpat mēs pārdzīvojām pēckara trūkumu un nabadzību, dažādas grūtības elementāro ērtību nodrošināšanai un tagad esam liecinieki tam, cik ļoti apstākļi mainījušies. Esam pārgājuši no „nobrieduša sociālisma” uz „mežonīgo kapitālismu”. Cik neprātīgā straujuma pārmainījušies tehnika, tehnoloģijas un dzīvesveids. Austrumu plašumu vietā nu mums ir pieejami Rietumu plašumi.

Laikā, kad gājām skolā, mēs pat nebūtu sākuši klausīties (kur nu vēl ticēt!) tādā pareģotājā, kas teiktu, ka diženā, varenā un tā tālāk... Padomju Savienība sabruks. Nu gluži kā milzis uz māla kājām. Absolūti neiedomājamas būtu fantāzijas, ka vienā dienā tiks aizliegta un jau nākamajā dienā likvidēta tik ārkārtīgi varenā Padomju Savienības Komunistiskā partija (PSKP) visā milzīgajā PSRS teritorijā. Ka Latvija, Igaunija un Lietuva būs brīvas, neatkarīgas valstis, kas būs pārstāvētas ANO. Ka latviešu valoda būs oficiālā valsts valoda un sarkanbaltsarkanais būs valsts karogs...

Nē, nē, nē! Par to ne kāds domāja, ne sapņoja – tik nereāli tas šķita. Un nerunāja, jo skaļš spriedelēšanas par tādām tēmām varētu beigties ļoti slikti, ļoti sāpīgi un ļoti bēdīgi. Par to parūpētos Valsts drošības komiteja (VDK) jeb čeka.

Un tisti negribas ticēt arī tiem, kas tagad stāsta, ka Staļina vai Brežņeva bērū dienā viņi esot smējušies, kaut arī mans uzvārda brālis Alberts Bels (līdz 1971. gadam Jānis Cīrulis) par to televīzijā bija publiski stāstījis. Diez vai tā bija! Pagātnes pabriesmīgums gan parasti piespieđa klusēt...

Mūsu paaudzes laikā dzima, atstājās un pat nomira jaunas tehnoloģijas. Piemēram, linotips. Ja nezināt, kas tas tāds ir, pārlietu nesatraucieties. Es par to pastāstīšu

kādā no nākamajiem turpinājumiem.

Bet tagad nu jāatgriežas pie mūsu mīļās Līgatnes vidusskolas, ko man bija tas gods absolvēt 1964. gadā. Šī paša gada 17. janvārī mums bija žetonu vakars, kad klases vārdā izpildīju uzdevumu – piestiprināju arī mūsu žetonu pie skolas karoga. Šis gadījums pat ir nofotografēts. Interesanti būtu zināt – vai skolā šis karogs vēl ir saglabājies. Tā būtu skaista vēstures liecība. Ja nu izrādītos, ka visas milzīgi daudzās klases kopš tā laika patiešām būtu piestiprinājušas savus žetonus, tad šim karogam vajadzētu būt ļoti smagam un ļoti žvadžošam. Gandrīz vai kā Ziemeļkorejas ģenerāļiem, kam vietas trūkuma dēļ ordeņi pat uz biksēm jāsprauž.

Atmiņas par skolu allaž uzlabo noskaņojumu. Un ne tikai tāpēc vien, ka tā bija mūsu bērnība un jaunība. Līgatnes vidusskola bija ļoti laba skola, un tā visiem, kas ņēma pretī, iedeva stabilu pamatu visam mūžam.

Protams, ka viss šeit rakstītais ir manas personīgās subjektīvās atmiņas.

Bet tagad, kad interneta portālos vai laikrakstos lasu vētraiņi emocionālas diskusijas par mūsdienu izglītības problēmām, tad man rodas iespaids, ka visvienkāršāk būtu jāatgriežas pie tās kārtības, kāda savulaik valdīja Līgatnes vidusskolā.

Piemēram, tagad televīzijas raidījumos mēdz grūtsirdīgi sapņot, ka būtu vajadzīgi eksāmeni eksaktajos priekšmetos. Bet mēs Līgatnē ar vienlīdz labiem panākumiem kārtojām noslēguma pārbaudījumus gan latviešu valodā, gan ķīmijā, fizikā un pat vairākās matemātikās.

Televīzijā vaimanā, ka tagadējie bērni esot tukli un viņiem ir problēmas ar fizikultūru, bet Līgatnes vidusskolā ar fizikultūras un sporta nodarbību organizēšanu sirsnīgi nodarbojās Rasma Bičule, Aivars Meisters un pats direktors – Laimonis Rācenājs. Kartupeļu rakšanas talkās bija smagi un grūti, bet neviens gan neģība kā pērņvasar Dziesmu svētkos Lielajā estrādē.

Solaiku bērni ņergājas un neēd vienkāršus un veselīgus ēdienus, bet mūsu skolā šķīvji tika izēsti tukši un pat karotes tika aplaizītas. Situācijas labākai izpratnei varu piebilst, ka vairuma bērnu prātos, piemēram, mētāšanās ar maizi tiktu uztverta kā svētuma zaimošana. Ja maizes šķēle nokrita zemē, to uzreiz vajadzēja pacelt un kaut vai paslepen nobučot.

Tagad bieži vien bērni neizprot patiesās kultūras un mākslas vērtības, plunčājas pa popkultūras

seklajiem diķiem, bet mūsu laikos bērniem gandrīz vai piespiedu kārtā nācās klausīties Latvijas pazīstamāko mākslinieku solodzesmu un kamerģimielu koncertus, jo Valsts filharmonija mākslinieku brigādes sūtīja uz pat vistālākajām pierobežas skolām.

Ļoti nozīmīga loma tautas izglītošanā bija fenomenālajam lasīšanas kultam, kam bija pakļauti gandrīz visi, izņemot tos, kas kalpoja Bakha kultam jeb, izsakoties vienkāršāk, žūpoja.

Tas bija satriecošs skats, ka gan autobusus, gan vilcienos pasažieru lielāko daļu vienoja līdzīga nodarbe – uzreiz pēc apsēšanās no somām tika izņemtas grāmatas un visi ieģrima pilnīgi kaut kādās citās sabiedrībās, kultūrās un pasaulēs. Sākot no vidusskolas laikiem, personīgi es līdz pat pusmūžam katru dienu izlasīju 50–150 lappušu daudzādākās literatūras. Šo tempu uzdeva studijas Latvijas Universitātes Žurnālistikas nodaļā, kur mācījos neklātienē.

Latvijas Valsts izdevniecība (LVI) nodarbināja brīnišķīgus tulkus, kas pasaules dižākos rakstniekus tulkoja tik izsmalcinātā un izkoptā latviešu valodā, ka reizēm pat jaunie latviešu rakstnieki no tulku meistarības mācījās.

Grāmatu nosaukumu piedāvājums un tirāžas bija milzīgas. Katrā dzīvoklī daudz vietas aizņēma grāmatplaukti. Tas bija dabiski, normāli un saprotami.

Man ļoti patika „ielasīties”, tas ir, ieiet tajā grāmatu pasaulē tik dziļi, ka neko no apkārt esošā vairs nemanīju. Gluži kā transā. Un es konstatēju, ka vilcienā vai sabiedriskā vietā nedrīkst iedziļināties, piemēram, Džeralda Darelā sacerējumos. Viņš priekšā stāvošo intrigu vērpa tik nenojaušami un viltīgi, ka negaidītais situācijas atrisinājums manī izsauca spontānus, skaļus un nesavaldīgus smieklus. Sekundes simtdaļā atgriezies realitātē, ieraudzīju uz mani vērstos visa lielā vagona daudzo pasažieru izbrīnītos skatienus. Tie, kas bija izrauti no salda miega, kaut ko pat neapmierināti purpināja.

Līdzīgi man gadījās pagājušā gadsimta deviņdesmito gadu sākumā. Biju nokļuvis Amerikā, kur mani ielūdza lasīt lekcijas par notikumiem Latvijā „3 x 3” nometnē Garezerā. Jums būs interesanti tas, ka mēs šajā braucienā bijām divi līgatnieši. Arī Pēteris Bankovskis. Tas pats, kurš dzīvoja nodegušajā izpildkomitejas mājā tieši pretī klubam. Vēl mūsu grupā bija „Ilģu” vadītāja Ilga Reizniece. Viesojos pie

Andrejs Cīrulis ar vecākiem 1964. gadā.

daudziem latviešiem, un Plūmju ģimene mani aizveda uz Vašingtonu un grasījās rādīt Kapitoliju, Senātu, naudas kaltuvi un vēl citādas vēsturiskas vietas, kas man tagad ātrumā izskrējušas no prāta. Un, kad jau bijām pietuvojušies apskates objektam, es jau zināju, ka sānu kāpnēm būs četri pakāpieni un aiz stūra būs vēsturiskā kolonna. Un vēl detalizēti, kā no pārpilnības raga klāstīju ne vien arhitektūras, bet arī visādas ASV un Francijas vēstures detaļas. Plūmju ģimene iepleta acis, ievilka dziļu elpu un tad pauda izbrīna un pārsteiguma vārdus, vaicājot: „Kā jūs to zināt?” Interneta taču tolaik vēl nebija.

Savukārt es mundri varēju atbildēt: „Tieši pirms brauciena no vāka

līdz vākam izlasīju unikālo Liona Feihtvangerā romānu „Lapsas vīna kalnā”. Tur uzrakstīts tik labi, ka var gan izsmieties, gan izraudāties, bet katrs kļūst par šī vēstures posma izcilu ekspertu.”

Pie aprakstītā varu piebilst trīs detaļas.

Pirmā detaļa saistīta ar naudas kaltuvi. Monētu štancēšana bija negaidīti prozaisks process – cauri biežajai stikla sienai bija dzirdama mežonīga šķindēšana, bet visnegaidītākais skats bija uz grīdas sabirušo monētu slaucīšana ar slotu uz liekšķeres un prozaiska bēršana milzīgajā tvertnē. Viņi rīkojās kā Rīgas sētnieki. Absolūti itin nekādas poēzijas.

Otrā detaļa attiecas jau uz pie-

minēto Plūmju ģimeni. Viņi ierosināja aizbraukt uz nupat atvērto jaunmodīgo picu darbnīcu turpat Vašingtonā, lai pasūtītu milzīgi lielā diametra par modes kļūdienu tapušo gardumu. Mums lika pagaidīt piecpadsmit minūtes, bet pat vēl pēc 40 minūtēm tā arī nekas nebija noticis. Ģimenes galva gāja skaidrot situāciju, jo uz kārts taču bija likts ASV gods – ko galu galā lai domā ciemiņš no Latvijas. Un tad klajā nāca negaidīts izskaidrojums. Izrādījās, ka daudzas reizes ik pēc piecām minūtēm apmeklētāju zālē bija iznākusi melnģisnēja darbiniece, kas allaž spalgi bija saukusi: „Plam! Plam!” Viesmīlīgā ģimene kopā ar mani turpināja sēdēt vienā vēsā mierā, jo viņu uzvārds iepriekš nekad nebija tik jocīgi izrunāts. Plūmju

ģimene ne uz mirkli neiedomājās, ka sauciens „Plam! Plam!” attiecas tikai un vienīgi uz viņiem.

Un trešā detaļa ir tāda, ka Liona Feihtvangerā romānā „Lapsas vīna kalnā” dzejas rindu atdzejotāja ir līgatniete Valija Brutāne. Atkal brīnumjauka saistība ar Līgatni.

Ja nu vēl atgriezīties pie lasīšanas tēmas, man ļoti gribētos sniegt vienu ieteikumu un padomu. Un es tos pat gribu ierāmēt un izcelt pus-treknajiem burtiem.

Pēc gada sajūtīsiet rezultātu – jūsu runas un rakstīšanas prasme būs pārsteidzoši progresējusi – dzīvosiet it kā citā pasaulē, un var būt, ka kāds jums sāks teikt pat komplimentus. Tas jums noderēs darbā, mācībā, sadzīvē.

Un, ja nu es atkal atgriežos pats pie sevis, tad man jāatgādina, ka jau iepriekš biju stāstījis, ka kopš agras bērnības sapņoju kļūt par žurnālistu. Pat kā bērns no lielajiem laikrakstiem izgriezu rakstus un ar brūno kantora līmi lipināju kopā pats savējās avīzes. Bet Līgatnē – ak, laime! – iznāca savs laikraksts „Līgatnes Papīrnīeks”. Man reiz pa gabalu parādīja vienu garu vīrieti ar lieliem matu viļņiem un teica, ka tas esot „Līgatnes Papīrnīeka” redaktors Voldemārs Guzaitis. Un, kad uzzināju, ka šis teiksmainais vīrietis ir mūsu matemātikas skolotājas Paulas Guzaites vīrs, man uzreiz palielinājās interese gan par matemātiku, gan cieņa pret minēto skolotāju.

Biju priecīgi satraukts, kad laikraksts ievietoja dažus manus rakstīņus, bet par milzīgu lielformāta laimi izvērās 1964. gada 31. marts, kad iznāca „Līgatnes Papīrnīeka” simtais numurs. Tur tika slavīti divdesmit uzticamākie avīzes aktīvisti, un viņu vidū – ak, laime! – bija arī mans uzvārds. Vienīgais skolnieks nopietnu un atbildīgu cilvēku kompānijā.

Kad mājās bažīgi pārlūkoju savus necilos rakstīņus, man radās iespaids, ka ir notikusi liktenīga kļūda un es šajā sarakstā esmu nokļuvis tīrās jaunības dēļ. Līdz tam es daudz vairāk biju rakstījis rajona avīzē „Padomju Sigulda”, kur bija pat nodibināts jauno literātu pulciņš. Šī pulciņa vadītājs bija vēsturiska persona – Augusts Smagars, kas 1927. gadā bija sācis rakstīt „Latgolas Vārdā” un kam 1932. gadā bija iznācis dzejoļu krājums „Laikmeta termometrs”.

Vācu okupācijas gados Augusts Smagars bija strādājis Rīgas radiofonā par sakaru virsnieku. Tāpēc 1944. gadā padomju vara viņu apcietināja un piesprieda desmit gadus Sibīrijas nometnēs. 1954. gadā A. Smagars atgriezās Latvijā ar smagi iedragātu veselību. Tajā laikā mēs par to nezinājām, un ar atpakaļejošu datumu jāslavē laikraksta „Padomju Sigulda” redakcija, jo parasti jau represētajiem neļāva skolēnus uzrunāt.

Vairākas reizes braucu uz tām nodarbībām, kurās mums katru reizi atgādāja Napoleona teicienu par to, ka slikts ir tas kareivis, kurš negrib kļūt par ģenerāli. Mēs tā arī nesapratām, kas ar to konkrēti tajā brīdī bija domāts, bet jāteic, ka pusaudžu prātos tas iespiedās ļoti cieši. Ikdienišķā valodā to var iztulkot ļoti vienkārši: ja gribi ko sasniegt, esi

Ieteikums!

LASIET LABAS GRĀMATAS!

Padoms

Ja gribat iemācīties labi un pareizi runāt un rakstīt, izvēlieties kādu ļoti labu, kvalitatīvu izdotu un interesantu grāmatu. Vislabāk kaut ko no klasikas – pārbaudītu vērtību! Grāmatas vēlamais biežums – vismaz 365 lappuses. KATRU DIENU, pusbalsī murminot, pilnīgi precīzi izrunājot katru vārdu, IZLASIET VIENU LAPPUSI, skaļi nosaucot pieturzīmes.

Neizlaidiet nevienu dienu!

centīgs un neatlaidīgs. Jāatzīst, ka es centos būt neatlaidīgs. Bet par šo tēmu rakstīšu kādā citā reizē.

Tagad man joprojām savās atmiņās vēl gribas palikt skolas gados. Filmās biju redzējis, ka žurnālisti raksta ar rakstāmmašīnām. Bet dzīvē tikt pie rakstāmmašīnas kaut vai apskatīšanas – o, tā bija problēma. Talsu rajona Lubezeres sovhozā viena rakstāmmašīna bija. Tās klaboņa bija dzirdēta vasarās, kad kantora logi bija vaļā. Bet mēs pat neuzzinājām, kāda tā izskatījās un kas ar to rakstīja.

Arī pēc pārcelšanās uz Līgatni pagāja ilgs laiks, līdz pirmo reizi ieraudzīju rakstāmmašīnu. Ar to rakstīja Ariadna Lindgrena – leģendārā dziedātāja Paula Saksa meita, kas vasarās dzīvoja Ķempjos, „Līgzdīnās”. Es par to plašāk esmu pastāstījis atmiņās par Ķempjiem, kas tika publicētas pagājušā gada jūnijā.

Klīda runas, ka rakstāmmašīna esot bijusi arī leģendārajai Martai Zimiņai, kas pēckara gados bija pirmā kolhoza „Pirmais maijs” priekšsēdētāja un vēlāk strādāja par Līgatnes ciema izpildkomitejas priekšsēdētāju. Leģendārums saistās ar to, ka viņa, tāpat kā manis iepriekšminētais Antons Spoģis, bija apbalvota ar Darba Sarkanā karoga ordeni un divus sasaukumus bija PSRS Augstākās Padomes deputāte. Par Martu Zimiņu un viņas audzudēlu arhitektu Māri Ertneru es daudz ko esmu dzirdējis, jo īpaši no Jāņa Gulbja, bet pašam man nebija itin nekādu atmiņu, kā vien dzirdētās runas, ka, lūk, Martai Zimiņai esot rakstāmmašīna.

Vēl bija zināms, ka viena rakstāmmašīna bija pilsētcietmata izpildkomitejā, ar ko ļoti skaļi, nemitīgi un ātri rakstīja sekretāre Klauģija Bērziņa jeb Bērziņklauģija, kā visi viņu sauca.

Dažas rakstāmmašīnas bija papīrfabrikā, bet par tām man tolaik nekas nebija zināms. Bet viena at-radās skolas kancelejā.

Kad 1959. gada 1. oktobrī aizdevāmies uz jauno skolas namu, tas bija iekārtots nedaudz citādāk nekā tagad. Pirmajā stāvā bija plašs vestibils ar kvadrātiskām kolonnām. Nebija ne ēdamzāles, ne garderobes. Nama labajā galā esošajās telpās bija divi dzīvokļi. Viens – skolas direktora Laimoņa Rācenāja ģimenei, bet otrs – skolotājai Vīlhelmīnei Ošūpei jeb Ošūpītei.

Vidū starp šiem dzīvokļiem bija skolas direktora kabinets, kurā bija

darba vieta arī rēķinvedei Rasmai Freijai. No malas izskatījās, it kā viņa būtu direktora sekretāre – ļoti cienīgs paskats bija. Rasma Freija uz darbu atnāca ar minūtes precizitāti un tad rakstīja, rakstīja un rakstīja. Un reizēm kaut ko rēķināja. Skolēniem ar viņu darīšanas bija tikai tad, kad vajadzēja iesniegt autobusu biļetes braucieniem uz sacensībām, konferencēm, izstādēm, jo iztērētos rubļus un kapeikas atmaksāja – vecāki šos izdevumus tikai kreditēja. Tā, protams, teiktu tikai tagad, bet toreiz mums bija mokoša problēma, jo nezinājām, kā šo darbinieci uzrunāt. Nekāda kungošāns tolaik nenotika, bet saukšana par biedreni Freiju skolēniem likās jocīga. Un tad runā viskautkā, lai uzrunu apietu.

Man tas bija ļoti svarīgi, jo biedrenei Freijai vienīgajai bija pieeja rakstāmmašīnai. Pēc lielas lūgšanās un direktora atļaujas dabūšanas es arī pāris reizes mēnesī tiku pie rakstīšanas. Viņa arī šajā jomā bija mana pirmā skolotāja un ierādītāja. Arī Andris Čakars (Birze) mani nedaudz pamācīja, bet bija skaidri redzams, ka mana gribēšana rakstīt ar mašīnu viņam krīt uz nerviem.

Man tas bija ļoti svarīgi, jo pēc tam rakstāmmašīna bija manas dzīves galvenais darbarīks un pāreja uz datoru bija dabiska un saprotama.

Tagad rakstāmmašīna jau ir kaut kas arhaisks. Ja Vecrīgā daži mūziķi naudu pelna ar spēlēšanu un dziedāšanu, tad viens otrs, manuprāt, arī varētu nolikt galdiņu, krēslu, rakstāmmašīnu. Zemē noliktajā cepurē krātos naudiņa, bet tas ne-

Rasma Freija. Foto no vecas no-dzeltējušas avīzes „Padomju Druva”, 1969. gada 14. janvārī

turpinātos ilgi – tradicionālās lentes tikpat kā neiespējami nopirkt. Bet rakstīt bez lentes ir bezjēdzīgi.

Rakstāmmašīnas tika izgudrotas 1870. gadā, un tām bija grandioza ietekme uz civilizācijas attīstību.

Mūsdienu cilvēks ar tām pastrādāt nespētu – izņemot dažus pacietīgus indivīdus. Tagadējais izlūtinātais rakstītājs meklētu dzēšanas taustiņu *Delete*, bet faktiski jāmeklē dzēšgumija. Ja vajadzēja rakstīt divos, trijos, bet ne vairāk kā piecos eksemplāros, starp papīra loksnēm lika kopējamo papīru, kas bija ārkārtīgi plāns. Parasti tas bija ogļu melns, bet varēja būt arī krāsains.

Ja tika uzsts nepareizs burts, vajadzēja rullīti paskrūvēt uz augšu un tad visos eksemplāros zem koppapīra ielikt pa mazam papīra gabaliņam. Vīspirms kļūdaino burtu izdzēsa pirmajā eksemplārā, tad otrajā un tā tālāk. Pēc tādas ilgas noņemšanas cilvēks ļoti piedomāja pirms katra nākamā burta uzsišanas. Vēl jau varēja labot ar tinti, bet tas bija slikti. Citreiz līmēja papīra fragmentiņus ar pareizajiem vārdiem. Nepareizās lappuses bija jāpārraksta, un tajās atkal gadījās kļūdas. Emocionāli cilvēki nevarēja sevi pārvarēt, pēc katras nepareizības skaļi lamājās. Satracinājās paši un satracināja visus apkārtējos. Bija ne mazums gadījumu, kad papīra loksnes trakās dūsmās rāva no rakstāmmašīnas laukā, saplēsa smalkos gabalos, paskraidīja kaut kur riņķī, tad nāca atpakaļ, kratīja papīrkuŗi uz galda, meklēja saplēstos fragmentus, lai vismaz domu var restaurēt.

Lielumlielākā cilvēku daļa tā arī mūžu nodzīvoja, neiemācījušies rakstīt ar rakstāmmašīnu.

Bet man bija jāiemācās, un tāpēc Rasma kundzes palīdzība man bija tik svarīga. Pēc štatu vietas samazināšanas Rasma Freija pārgāja strādāt uz Līgatnes krājikas, kur viņai bija darīšana ar visiem pilsētcietmata iedzīvotājiem, kas maksāja par ūri, elektrību un radiotranslācijas tīkla pakalpojumiem un kas lika pa rublim krājgrāmatiņā tā saucamo zārka naudu.

Publikācija laikrakstā „Padomju Druva” 1969. gada 14. janvārī apliecināja, ka Rasma Freija bija kļuvusi par vienu no vislabākajām krājikas sistēmas darbiniecēm visā Cēsu rajonā.

Man žēl, ka par to neuzrakstīju iepriekšējā numurā, jo nu Rasma Freija devusies Mūžības ceļos.

Turpinājums sekos

Andrejs Cīrulis piesprauž žetonu pie Līgatnes vidusskolas karoga.

Jaunieši pulcējas vides izziņas nometnē, lai mācītos izzināt upi

Skolēnu brīvlaikā jaunieši no pašvaldībām, kuras atrodas Gaujas upes baseinā un iesaistījušās biedrībā „Gaujas ilgtspējīgas attīstības biedrība”, pulcējās Līgatnē, lai darbotos vides izziņas nometnē „Izzini upi!”.

Finansējums tika saņemts, veicsmīgi piedaloties Latvijas vides aizsardzības fonda projektu konkursā, un skolēni no 11 novadiem (Amatas, Ādažu, Beverīnas, Cēsu, Gulbenes, Jaunpiebalgas, Kocēnu, Pārgaujas, Sējas, Smiltenes un Līgatnes) piecas dienas gan apguva teoriju, gan devās dabā zinošu speciālistu vadībā. Savās zināšanās dalījās hidrobiologs Andris Urtāns, biologs un mušīnmašīnēšanas speciālists Reinis Rutkis un VVD Valmieras reģionālās vides pārvaldes vecākais inspektors Uldis Lenčbergs. Taču visinteresantākās, protams, bija aktivitātes dabā – zivju ceļa apskate, ūdens sīkbtūņu pētīšana Līgatnes upē, Tautas zvejniecības aroda muzeja apmeklējums un vizināšanās ar prāmi, viesošanās zivjaudzētavā „Kārļi” un Zvārtes ieža apskate, pārgājieni gar Gaujas un Amatas krastiem. Un visneparastākais piedzīvojums – reidi kopā ar dabas inspektoriem pilnmēness naktī. Lai gan maluzvejnieki netika satikti, jaunieši iepazīna modernās tehnoloģijas, kas ļauj redzēt tumsā un sadzirdēt no liela attāluma, kā arī varēja iz-

Nometnes „Izzini upi!” dalībnieki pie Ānfabrikas klintīm pēc zivju ceļa apskates. Foto: Aija Ziediņa

just inspektoru darba bīstamību un romantiku. Brīvajos brīžos tika iepazīta Līgatne, un visiem atmiņā paliks daudzās trepes, zivju ceļš, garšīgais ēdiens un skolas klavieres,

jo nometne bija arī ļoti muzikāla. Līgatnes novadu nometnē pārstāvēja 9.a klases skolniece Hanna Lagone un Monta Eglīte. Meitenes atzina, ka šādas nometnes vajadzētu rīkot bie-

žāk, jo tagad ir iegūta noderīga informācija un iepazīti jauni draugi, un visi cer atkal satīties nākamajā rudenī.

Aija Ziediņa,
nometnes pedagoģe ●

Līgatnes bērniem nodrošināta iespēja nodarboties ar peldēšanu

Foto: Viesturs Dumpis

No šā gada oktobra Līgatnes novada Sporta centrs piedāvā profesionāli nodarboties ne tikai ar florbolu, volejbolu, bet arī ar peldēšanu.

Lai Līgatnes jaunieši pilnvērtīgi un par samērīgām cenām varētu nodarboties ar peldēšanu, tika ieguldīts darbs septiņu mēnešu garumā. Sadarbībā ar Krimuldas novada domi izveidojām un noslēdzām abpusēji izdevīgu sadarbības līgumu, kurā definējām katras pašvaldības nepieciešamības sporta jomā un iespējas kopīgiem spēkiem tās realizēt.

Kopš līgums stājies spēkā, Krimuldas jaunieši nodarbojas ar florbolu Līgatnē, kas ir ieguvums nā-

kotnē gan Līgatnei, gan Krimuldai, savukārt Līgatnes bērni katru otro dienu un piektdienu dodas peldēt uz Krimuldas peldbaseinu, kur apgūst labam peldētājam nepieciešamās iemaņas profesionāla trenera vadībā peldēšanas sporta klasē.

Pieredzes bagātais peldēšanas treneris Voldemārs Pūce atzīst, ka darba ir daudz – pats galvenais ir „ielikt pamatus”. Tomēr no malas redzams, ka ar katru treniņu bērni kļūst prasmīgāki peldētāji. Vecākus priecē entuziasms, ar kādu bērni katru reizi dodas uz treniņiem, un liksme acīs, sagaidot mājās.

Diemžēl nav iespējams nodrošināt nodarbības visiem peldētājiem, jo grupā ir tikai divdesmit vietu, tāpēc darbs turpinās, lai nākotnē dotu iespēju visiem, kas vēlas.

Peldēšanas nodarbības noris pilnu mēnesi, un tas ir tikai sākums. Jau ir izveidojusies aktīva peldētāju vecāku domu grupa, kur ātri un operatīvi varam atrisināt aktuālos jautājumus. Tāpēc Līgatnes novada Sporta centrs saka lielu paldies vecākiem par atbalstu, aktivitāti un sapratni, kā arī ceram uz tikpat labu sadarbību arī nākotnē.

Viesturs Dumpis,
Līgatnes Sporta
centra vadītājs ●

Līgatnes pilsētas bibliotēkas ziņas

Veidosim Kārļa Kūriņa gleznu izstādi!

Vecākā gadagājuma līgatnieši atceras mediķi Kārli Kūriņu un viņa skaisto aizraušanos – gleznošanu. Bibliotēkā top viņa gleznu izstāde. Tiek uzrunāti viņa bijušie darba biedri un apzināti līgatnieši, kuru mājās varētu būt K.Kūriņa gleznas. Pirmā atsaucās Ingrida Gustsone, viņas atnestās gleznas jau rotā bibliotēkas sienas. Varbūt arī jūs esat iegādājušies mākslinieka darbus, saņēmuši kā dāvanu vai mantojumu? Ļausim gleznām satīties bibliotēkā un apzināsim mūsu novadniekus!

Videoapsveikuma „Latvijai 97! Vārdi” filmēšana Līgatnes pilsētas bibliotēkā

Līgatnes pilsētas bibliotēka ir viena no 97 Latvijas bibliotēkām, kura izraudzīta Latvijas videoapsveikuma „Latvijai 97! Vārdi” veidošanā.

24. oktobra novakarē bibliotēkā notika videoklipa filmēšana. Mūsu bibliotēku pārstāvēja Līgatnes novada vidusskolas 1.a klases skolnieks Rihards Kudrjavcevs, kurš lasīja fragmentu no grāmatas „Latvijas fotomāksla”.

Kopš 2012. gada „HansaMedia” radošā grupa veido apsveikumus

Rihards Kudrjavcevs gatavojas filmēšanai Līgatnes bibliotēkā. Foto: Inese Ramule

Latvijai, kas guvuši plašu atsaucību. Sākotnēji tā dzima kā spontāna un patriotiska ideja režisoram Jurgim Tūbelim un autorei Evai Ikstenai – apsveikt savu valsti –, bet nu jau kļuvusi par tradīciju, un tiek plānots šos videoapsveicienus radīt līdz pat Latvijas simtajai dzimšanas dienai.

Iepriekšējos gados tapuši apsveikumi: 2012. gadā „Latvijai 94! Gadi”; 2013. gadā „Latvijai 95! Darbs”; 2014. gadā „Latvijai 96! Robežlīnija”.

Šogad radošā grupa videoapsveikumu veidoja kā veltījumu latviešu literatūrai, valodai, grāmatniecībai, bibliotēkām un pirmklasniekiem. „Latvijai 97! Vārdi” videoapsveikums tika veidots, lasot tekstu no 97 izdotām grāmatām, kas hronoloģiski

izdotas no 1918. līdz 2015. gadam. Grāmatas no katra gada izvēlējās Latvijas Nacionālā bibliotēka, tās tika paņemtas no „Gaismas pils” un apceļoja 97 bibliotēkas visā Latvijā. No izvēlētās grāmatas pirmklasnieki izlasīja vienu rindkopu. No dažādiem vārdiem, kas izlasīti, rakstnieks Pauls Bankovskis izveidoja apsveikumu, kas skan kā stāstiņš jeb panīšs, ko radījuši 97 pirmklasnieki dažādās Latvijas vietās.

18. novembrī lasījumus varēs redzēt pie Brīvības pieminekļa uz lielā ekrāna. Visus apsveikumus var apskatīt www.youtube.com.

Laima Timermāne,
Līgatnes pilsētas
bibliotēkas vadītāja ●

Zeperi dejo koncertā Valmierā.

Foto www.valmieraszinas.lv.1

MĒS DZĪVOJAM DEJĀ! „ZEPERIEM” – 15!

2000. gada 23. oktobra vakarā Līgatnes pagasta kultūras namā jeb vecajā klubīnā sanāca kopā tie, kas bija sadzirdējuši kluba vadītājas Gintas Traines aicinājumu deju skolotājas Rutas Paulsones vadībā veidot Līgatnē deju kolektīvu.

Kolektīvam tika dots nosaukums „Zeperi”, kas nozīmēja to, ka kolektīva dalībnieki ir radoši, izdomas bagāti, dzīvespriecīgi, jautri, azartiski, dejojot gribot. Sākumā mums nebija pat savu tērpu, uz koncertiem tos aizņēmāmies, bet drīz vien ar Līgatnes pagasta padomes atbalstu tērpi tapa. Līdz 2003. gada februārim kolektīvu vadīja Ruta Paulsone, tad vadību pārņēma Iveta Pētersone-Lazdāne, bet kopš 2015. gada marta kolektīva mākslinieciskā vadītāja ir Liene Frīdberga.

Ar katru sezonu kolektīvā iesaistās jauni dalībnieki, kuri sabrauc uz mēģinājumiem no Cēsīm, Siguldas, Rīgas, Līgatnes pilsētas un novada.

Esam dažāda vecuma dejojāji, šo gadu laikā ir apgūts vairāk nekā 100 tautas deju – mums patīk Ulda Žagatas Līgo deju programma, par neaizmirstamu programmu mūsu repertuārā kļuvis A.Daņiļēviča deju uzvedums „No zobena saule lēca”. Mēs ar prieku un aizrautību izdejojām ne tikai latviešu dejas, bet arī 18. gs. rokoko stila dejas, amerikāņu līnijdejas, A.Baumanes horeogrāfisko uzvedumu „Vella kalpi” un „Ziņģe”, J.Purviņa dejas no koncertuzvedu-

ma „No sirsniņas sirsniņai” un daudzas, daudzas citas. Gadu garumā ir vērojama kvalitatīva izaugsme deju repertuāra apguvē.

Lūk, īss ieskats kolektīva vēsturē!

2001. gads – piedalījāmies Cēsu rajona deju svētkos, Hanzas savienības pilsētu svētkos Straupē, Jāņus ielīgojām pie Zvārtes ieža.

2002. gada augustā pirmais ārzemju brauciens – kolektīvs viesojās Austrijā.

2003. gadā deju kolektīvs „Zeperi” Ivetas Pētersones-Lazdānes vadībā kā labākais Latvijas E grupas kolektīvs izcīnīja tiesības piedalīties XXIII Vispārējo latviešu dziesmu un deju lieluzvedumā „Mana pasaule”.

2004. gada jūlijā „Zeperi” devās koncertturnejā uz Itāliju, sniedza vairākus koncertus dažādās Toskānas pilsētiņās – Gabro, Abetonē, Pjevelago. Baudījām Itālijas nacionālo ēdienus. Piedalījāmies nacionālajos mednieku svētkos.

2005. gadā bijām VI Vislatvijas vidējās paaudzes deju svētku Bauskā dalībnieki. Jūlijā „Zeperi” kopā ar Rīgas Franču liceja kolektīvu „Auseklītis” viesojās Francijā *La Seyne sur Mer* pilsētā, lai kā goda viesi piedalītos 4. Starptautiskajā vasaras mūzikas un deju festivālā „Dances et Musiques du Monde”.

2006. gada vasarā „Zeperi” atbalstīja Cēsu pilsētas 800 gadu svinības, aktīvi iesaistoties „Deju maratonā”. Dejojām VI Vislatvijas vidējās paa-

udes deju kolektīvu svētkos Bauskā.

2007. gada 2. jūnijā „Zeperi” pēc vairāku gadu skates rezultātiem kā vienīgais Cēsu rajona deju kolektīvs pārstāvēja lielo Cēsu rajona dejojāju saimi XXIV Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku 2008. gada deju lieluzveduma modelēšanas koncertā Tukumā.

Šajā gadā kolektīvs no sešdesmit pretendentiem izcīnīja tiesības pārstāvēt Latviju 48. Starptautiskajā festivālā Aksehīrā, Turcijā.

10. augustā „Zeperi” piedalījās Siguldas 800. gadu svētkos režisores Mirdzas Ziveres un horeogrāfa Agra Daņiļēviča oriģināluzvedumā „Sate-seles zelts”.

2008. gadā galvenais notikums bija XXIV Vispārējie latviešu dziesmu un XIV Deju svētki. Šie svētki kļuva par virsotni „Zeperu” mākslinieciskajā izaugsme:

- 2008. gadā XXIV Vispārējo latviešu dziesmu un XIV Deju svētku finālkatē DK „Zeperi” D grupā ieguva I vietu;

- kļuvām par tautas tērpu finālskates dalībniekiem;

- izcīnījām godu piedalīties sešās svētku norisēs: finālkonkursā, svētku atklāšanas koncertā, lielkoncertā „No sirsniņas sirsniņai”, koncertuzvedumā „Izdejojot laiku” un lielajā noslēguma koncertā Mežaparka estrādē, kā arī svētku gājienā. Tas bija liels pārbaudījums mūsu izturībai.

Pēc Dziesmu un deju svētkiem „Zeperi” devās uz Tulonu (Franci-

ja), lai pārstāvētu Latviju prestižajā tautas dejas mākslas festivālā „Couleurs du monde”; kā goda viesi piedalījāmies arī 4. Starptautiskajā vasaras mūzikas un deju festivālā „Dances et Musiques du Monde” *La Seyne sur Mer* pilsētā (Francija).

2009. gada svarīgākais notikums – piedalīšanās Kurzemes novada deju svētkos Ventspilī.

2010. gadā ar prieku dejojām VII Latvijas vidējās paaudzes deju svētkos Valmierā. Šā gada 18. novembris kļuva par neaizmirstamu piedzīvojumu, jo „Zeperiem” valsts svētkos Ķīpsalā bija gods izdejojot A.Daņiļēviča deju uzvedumu „No zobena saule lēca”, kuru vienmēr atcerēsimies ar īpaši siltām izjūtām.

2011. gada 4. jūnijā sadejojām Vidzemes deju svētkos Aizkrauklē kopā ar 6000 Vidzemes dejojāju – vienos no emocionālākajiem deju svētkiem „Caur sidraba birzi gāju”, kuru mākslinieciskā vadītāja bija mūsu vadītāja – Iveta Pētersone-Lazdāne.

2012. gads tika aizvadīts, intensīvi strādājot pie XXV Vispārējo latviešu dziesmu un XV Deju svētku lieluzveduma „Tēvu laipas” repertuāra apguves. Jūlijā devāmies uz Līgatnes sadraudzības pilsētu Akhmetu.

2013. gads – XXV Vispārējie latviešu dziesmu un XV Deju svētki, kuros piedalījāmies deju programmā „Tēvu laipas” un tautastērpu skatē.

Latvijas valsts svētku laikā 16. un 17. novembrī Ķīpsalas hallē de-

jojām atjaunotajā dejas izrādē „No zobena saule lēca”.

2014. gads – 21. un 22. jūnijā priecējam skatītājus deju uzvedumā „Lec, saulīte!” Mežaparka Lielajā estrādē. Vēlreiz šī uzveduma burvību izdzīvojām 6. septembrī Pinķos.

2015. gads – 6. un 7. jūnijā Jelgavā, Zemgales Olimpiskā centra stadionā notika VIII Vidējās paaudzes dejojāju svētki.

25. un 26. septembrī Kretingā (Lietuva) norisinājās starptautisks jaunatnes projekts, kurā piedalījās arī „Zeperi”.

Tas vēl nav viss! Ik gadu savus draugu kolektīvus aicinām uz tradicionālajiem „RUDENS DANČIEM LUSTŪZI”. Šogad tie notiks 28. novembrī!

Arī mēs katru gadu viesojamies pie citiem kolektīviem, piedalāmies koncertos dažādās Latvijas pilsētās un novados. Mūs var redzēt Līgatnes novada rīkotajos valsts svētku pasākumos, novada svētkos.

Pavasaros dodamies pārgājienos pa Līgatnes un Siguldas takām, gar skaisto Vidzemes jūrmalu. Kopīgi esam svinējuši dažādus svētkus: Lieldienu, Jāņus, ziemas saulgriežus, sagaidījuši Jauno gadu. Kopīgi atzīmējam dzimšanas un vārdadienas, rīkotājam dažādas lustes, rīkojam talikas. Esam kā viena liela saime, kas vienmēr ir gatava savā pulciņā uzņemt jaunus dejojājus!

Mēs dzīvojam dejā!

Ilga Gablika, „Zeperu” dejojāja ●

Informē Dzimtsarakstu nodaļa

Šī varbūt skaistākā no dienām,
Kas mūžā bijušas un būs.
Tā divas upes saplūst vienā
Un vienā straumē tālāk plūst!

Oktobrī Līgatnes novada Dzimtsarakstu nodaļā

jāvārdu teikuši:

Andris un Sanita
Lauris un Evija
Juris un Evita

Sveicam jaunās ģimenes!

Liec, Laimīte, baltu ziedu
Mazajā rociņā,
Lai ir balta tā dzīvīte,
Kurā būs jādžīvo!

Oktobrī Līgatnes novadā dzimušas divas meitenītes: Maira un Alise

Sirsnīgi sveicam vecākus un vecvecākus!
Lai bērniņi aug veseli un laimīgi!

Lai paliek ābele, ko iestādīju,
Lai vārds, ko kādam teicu mierinot,
Lai godīgs darbs bez skaļuma ir vainags
Pie zemes vārtiem, ko man līdzi dot.

Oktobrī mūžībā aizgājuši Līgatnes novada iedzīvotāji:

Dzintars Cibiņš – 5. oktobrī
Dzintra Sviridova – 9. oktobrī
Lilīta Upeniece – 14. oktobrī
Daila Zicmane – 16. oktobrī
Rasma Freija – 22. oktobrī

Izsakām līdzjūtību aizgājušu ģimenēm.

Kultūras pasākumu kalendārs

28. novembrī

Zelta rudens danči Lustūzī
„Zeperiem” – 15
Līgatnes kultūras namā plkst.
18.00

29. novembrī

Ziemassvētku eglītes iedegšana
Plkst. 16.00 Līgatnē, pie kultūras
nama
Plkst. 18.00 Augšlīgatnē, pie
„Zvaniņiem”

7.–23. decembrī

**Ziemassvētku dāvanu izstāde-
tirdziņš**
Līgatnes kultūras namā

10. decembrī

**Ziemassvētku pasākums
senioriem**
Muzicē kapela „Leviņa”
Līgatnes kultūras namā plkst.
15.00

11. decembrī

Dokumentālā filma
„Prāta vētra: starp krastiem”
Līgatnes kultūras namā
plkst. 19.00.
Biļetes: 2,00 eiro

17. decembrī

**Līgatnes novada vidusskolas
Ziemassvētku eglīte**
Līgatnes kultūras namā plkst.
18.00

19. decembrī

Tikšanās ar Velgu Vītolu
Stāstījums par jauno grāmatu
„Zvēri un cilvēki” un kalendāru
„Meža mātes bērnodārzs”
Līgatnes kultūras namā
plkst. 13.00

20. decembrī

**Ziemassvētku izrāde un rotaļas
pašiem mazākajiem**
„Ziemassvētki pie krustmātes
Mūmū”
Līgatnes kultūras namā
plkst. 11.00

30. decembrī

Vecgada balle „Tā lai spīd!”
Līgatnes kultūras namā
plkst. 21.00
Muzicē apvienība „Vintāža”,
deju priekšnesumi, zīlēšana
kafijas biežumos
un citi pārsteigumi
Biļetes pārdošanā no 1. decembra

28. novembrī
plkst. 18:00

Līgatnes kultūras namā

Dāvāšu tev
dzeltenus bērzus
starp klāvām košām
šai rudenī, kad saule
uz Ziemas Saulgriezīem pošas.

/G.Salna/

Zelta Rudens danči Lustūzī „Zeperiem”-15

Koncertā piedalās:

Zeperi (Līgatne)	Raksti (Ogre)
Mīkelis (Priekule)	Daiļrade (Rīga)
Jumis (Priekule)	Dziru senči (Rīga)
Nebēda (Balvi)	Grieži (Jelgava)
Svīta (Tukums)	Daiļrades zelts (Rīga)
Dārta (Piņķi)	

Ieeja bez maksas

Jaunumi Līgatnes Sporta centrā

Līgatnes novada Sporta centrs turpina attīstīties un piedāvās šādas jaunas iespējas papildus esošajiem pakalpojumiem:

• Klasiskā masāža (individuāls pakalpojums)

Informācijai: klasiskās masāžas mērķis ir uzlabot asinsriti un limfas plūsmu, nostiprināt imūnsistēmu, izkustināt pasīvos muskuļus, likvidēt dažādas muskuļu sāpes, nostiprināt saites.

• Medicīniskā teipošana (individuāls pakalpojums)

Informācijai: medicīniskās teipošanas koncepts ir revolucionāra ārstniecības metode, kas fundamentāli atšķiras no parastajām ārstnieciskās teipošanas metodēm. Medicīniskās teipošanas koncepta izmantošanas veidu klāsts ir ļoti plašs:

- traumu ārstniecība,
- iekaisuma mazināšana (tūska, arī hematoma),
- stājas korekcija,
- pārslodzes radītu simptomu

ārstniecība (hroniski cīpslu sastiepumi, elkoņa tendinīts, tenisa elkonis, golfa elkonis).

Viena no izmantošanas iespējām ir arī neirorefleksīvā iedarbība, piemēram, galvassāpju gadījumā, tāpat arī profilaktiskos nolūkos.

• TRX – funkcionālais treniņš (individuālais pakalpojums)

Informācijai: treniņsisstēma attīsta lokanību, spēku, izturību, īpaši stabilitāti un dziļo muskulatūru. Uzlabojas arī locītavu stabilitāte un mobilitāte, stāja, samazinās traumu risks. Treniņa laikā kā „smagums” tiek izmantots sava ķermeņa svars. Veicot pat ļoti vienkāršus vingrinājumus, ir jānotur ķermeņa poza un stabilitāte, kas savukārt liek darboties dziļajai muskulatūrai, tādēļ treniņš ir īpaši efektīvs. TRX ir ļoti populārs ASV un visā pasaulē, treniņsisstēma tiek pielietota augsta līmeņa sportistu, sporta komandu, armijas treniņam, fizioterapijā, kā arī grupu nodarbībās un personāl-treniņos fitnesa klubos.

• Individuālo treniņu plāna izstrāde (individuāls pakalpojums)

Informācijai: individuālais treniņš – solis pretī sasniegumiem, sevi izglītojot, tā ir cita izjūtu pasaule, veidot izpratni, mācīties izprast treniņu procesu, savu ķermeni, apgūt tehnisko, taktisko bāzi, mācīties kontrolēt un pārvaldīt savu ķermeni, veidot to atbilstoši saviem uzskatiem, būt skulptoram, kas lēni un pacietīgi rada savu ideālu! Individuālais treniņš tev dos iespēju izprast, kas treniņa procesā notiek ar tevi un tavu ķermeni, kas un kā jādara, lai sasniegtu sevis nosprausto mērķi. Tas ir interesants un aizraujošs process, caur kuru tevī ved treneris, daloties ar savu bagāto pieredzi! Jebkuram vecumam.

Pirms pirmās individuālās nodarbības saruna jeb konsultācija ar speciālistu ir obligāta.

Tālrunis informācijai un pieteikšanās: 26403559

Viesturs Dumpis,
Līgatnes novada
Sporta centra vadītājs ●